

Forfatter: Lund, Rasmus

Titel: BREV FRA: Lund, Rasmus (1881-10-21)

Citation: Lund, Rasmus: "BREV FRA: Lund, Rasmus (1881-10-21)", i *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*, Konrad Jørgensens Forlag., s. 17. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002258082-000-shoot-L0022580820000017.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1881, d. 21. Oktober, fra Lund og Menighedsraadet til Ministeriet:

„Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet!

„Ministeriet har under 12. Oktober f. A. meddelt mig, at det beklager meget, at jeg uden forud indhentet Tilladelse har taget de af mig konfirmerede unge til Alters samme Dag, de er konfirmerede, og at det alvorligt misbilliger den Forseelse, at de unge er tagne til Alters uden forudgaaende Tilsigelse af Syndernes Forladelse, hvorhos Frakjendelsen af den mig allernaadigst meddelte Anerkjendelse som Valgmenighedspræst er stillet mig i Udsigt i Tilfælde af denne eller andre Overtrædelser af de folkekirkelige Forskrifter. Jeg tillader mig herved sammen med Menighedsraadet paa Valgmenighedens Vegne, i fuldt Alvor, men i dybeste Ærbødighed at henstille til det høje Ministerium, at det, efter at have modtaget efterstaaende Oplysninger, vil ændre denne Kjendelse og tillade mig, saa længe den nuværende Ordning af Konfirmationen i den danske Folkekirke bestaar, at forene de unges Konfirmation og første Altergang paa én Dag, uden at noget Tidsrum lægges imellem. Dette begjæres dog kun for dem, der ønsker det, mens de unge, der med deres Forældre ikke ønsker det, maatte henvises til en senere af dem selv valgt Altergangsdag. Ministeriet vil vist indrømme, at den nævnte Fremgangsmaade ikke er i nogen virkelig Uoverensstemmelse med Folkekirkens Ordning i den Henseende, og ats. 18den er aldeles uskadelig. Den har været paabuden i Sønderjylland under dansk Højhed og længe været brugt uanfægtet flere Steder i Kongeriget. Saa er der vel heller ikke nu til Dags, i hvert Fald ikke hos os, nogen Fare for, at Konfirmationstjenesten skal blive for lang, hvad Forordningen af 13. Januar 1736 § 5 vilde forebygge; og de i 1759 fastsatte Dage for de unges første Altergang kan i Folkekirken, hvor al Tvang til inden en vis Tid at søge Alteret er bortfaldet, ikke mere overholdes. Jeg beklager, at Sagen om Skriftemaalet er bragt frem for Ministeriet kun efter en kort mundlig Forhandling mellem min Provst og mig. Det kunde ellers have været oplyst, at hvad her har fundet Sted, ikke er sket fordi Tid manglede til at modtage Skriftemaal ogsaa for de unge paa sædvanlig Vis, endnu mindre i den Tanke, at jeg dermed var i Strid med Folkekirkens Ordning, men fordi jeg afgjort antog, at Konfirmationen med Vedkjendelsen af Daabspagten og Bekræftelsen under Haandpaalæggelse af alle maatte anses som en fuldgod Indledning til Altergangen og som et meget virkeligt Skriftemaal, for saa vidt vi i Folkekirken har et saadant. Forøvrigt var efter egen Overvejelse og af egen Drift Forsikringen om Syndernes Forladelse tilknyttet, inden den Sag forelaa Ministeriet og af dette afgjordes. Den Udsigt, der velvilligt blev givet os, til efter nærmere Andragende at maatte forene de unges Konfirmationen og første Altergang paa én Dag, dog med en Times Mellemlum, har jeg efter alvorlig Forhandling med Menighedsraadet og nøjeste Overvejelse ikke turdet benytte, dels for ikke at stille for store Krav til de unge, der skulde samles to Gange samme Dag til en Højtidsstund, dels fordi den samlede Menighed derved vilde hindres i at være tilstede og forskjønne Mødet ved Alterbordet. Dette vort Andragende omfatter ikke mere, end hvad vi ikke kan undvære, thi det er en Hjærtesag for mange, og ikke mindst for dem, der kommer saa langsvejs fra, at de ikke kan være sammen med deres Børn paa en Søndag, baade til deres Konfirmation og første Altergang, uden det sker paa samme Dag. Saa kan vi heller ikke udføre nogen Bestemmelse om, til hvilken Tid Forældrene og deres konfirmerede Børn første Gang skal mødes ved Alterbordet. Det er med Flid vi anbefaler Ministeriet denne Sag paa en Tid, da ingen endnu forberedes til Konfirmation hos os.“